

cant, vel quando cum pronomine, vt hîc vides, componitur, in :: commutatur. Crebrò etiam cum pronomi-
nibus compositus mutat in י, ita vt dicere liceat non אני, sed יא me. non אתך, sed יאך te. &c.

De pronomine.

Accidentia pronominis quæ sunt genus, numerus, persona, figura, casus & declinatio, exempla sequentia te satis docebunt.

Primum tamen notandum ex Hebræorum pronomi-
nibus alia separata dici, quòd in oratione separatim reperiantur, alia inseparata, quòd semper cum aliqua orationis parte componantur: affixa etiam appellata sunt pronomina, quòd ita fini dictionũ semper affigantur, vt cum illis vna videatur esse dictio.

REGVLA.

Pronomina separata siue integra nunquam nisi nominatiui, vel vocatiui casus reperiuntur. Illa hîc subscripta vide.

Numerus pluralis.			Numerus singularis.			
	Prima	Secunda	Tertia persona.	Prima	Secunda	Tert. persona.
		vos	illi		tu	ille
Masculina.		אתם	הם		אתה	הוא
		nos			ego	
Communia.		אנחנו			אני	
		vos	illæ		tu	illa
Fæminina.		אתן	הן		את	היא

Obliqui casus, vt videbis, ex inseparatis fiunt pronomi-
nibus: qui cognoscuntur ex articulis, vel præpositionibus quibuscum componuntur.

Pronomina

tum est negotij, perstringam. Hac grammatici Hebræorum (vt iam supra dictum est,) completi solent articulum, pronomem, aduerbium, coniunctionem, præpositionem, & interiectionem. Sed cum tot omnino sint aduerbiorum & interiectionum significationes, præpositionum genera quot apud Latinos, præterea cum nulla habenti lexicon in his sit difficultas, quæ de articulis duntaxat & pronomi-
nibus dicenda videbuntur, persequemur.

De articulis.

Articuli apud illos omnis generis & numeri sunt tantum tres.

ה, quod effertur per - sequente daghes, si sequens litera fuerit illius capax, nam alioqui plurimum habet sub se -, vt cum de officio seruiliũ literarum septem præsertim loquemur, videre latius licebit, nominatiuo, genitiuo, vocatiuo etiam nonnumquam inseruit.

ו, datiuum indicat, & habet propriè seua, quod tamen, quando sequens litera affecta est altero seua, mutatur in hirc, ne seua sequens legatur, & concursus fiat duorum וואי in principio dictionis contra canones grammatices.

א, accusatiui casus est articulus, qui aliquando seorsum scribitur, aliquando verò in compositione inuenitur. vt, אתם vos: alij duo verò nempe ה & ו, nusquam nisi compositi reperiuntur. Huius propria motio est, quod quando sequenti dictioni iungitur par virgulam Maccaph, quam Græci ὁδὲ vocant,